

JEVANSKÝ ZPRAVODAJ

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Milí Jevanáci,

dovolte mi Vás všechny přivítat na stránkách posledního letošního Zpravodaje. Největší událostí, která nás na podzim potkala, byly nejspíše obecní volby. Na zastupitelstvu nyní zasedá devět nových námi zvolených zastupitelů v čele s novým starostou panem Janem Stejskalem. Ve spolupráci se zastupiteli se můžete od nového roku těšit i na novinky ve Zpravodaji v podobě více informací z obecního úřadu a ze zasedání zastupitelstva. Všem členům bývalého zastupitelstva bych chtěl tímto prostřednictvím poděkovat za práci, kterou pro Jevany udělali a všem zastupitelům novým a panu starostovi Stejskalovi popřát hodně úspěchů a ať pod jejich vedením zažívají Jevany jen ty nejlepší časy. V průběhu prosince nás čekají již tradiční události času Vánoc. Vše započne rozsvícením stromečku před samoobsluhou za účasti dětí ze školky a bude následovat mikulášskou zábavou pro malé i velké Na Statku a vyvrcholí tradiční vánoční Rybovou mší na Aldašíně. A je dost možné, že mnozí z nás společně oslaví i Silvestra a přivítají nový rok.

A když bude zima jak má být, určitě se sejdeme v jejím průběhu na běžkách či na bruslích na rybníku. Všem čtenářům a přátelům Jevan přeji za redakci Zpravodaje i sám za sebe klidné prožití vánočních svátků a nový rok ať je plný úspěchů a splněných přání.

Honza Palička

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

chtěl bych poděkovat všem voličům, kteří přišli k volbám do obecního zastupitelstva a tím prokázali, že jim na naší obci záleží.

Zvláště bych chtěl poděkovat J. Švejdovi, J.Lahodovi i všem ostatním zastupitelům za vedení obce v minulém volebním období.

Teoretickou představu o vedení obce mám, ale jak jistě víte, teorie a praxe jsou dva rozdílné pojmy. Jelikož jsem úplný nováček na tomto postu, chtěl bych vás požádat o trochu tolerance a pochopení, než se seznámím s chodem obecního úřadu. Budu se snažit vykonávat funkci co nejlépe a pevně věřím ve spolupráci nás všech.

Dále bych vám všem chtěl popřát hezké prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2015.

Jan Stejskal
starosta

Jevany mají zrekonstruovanou ulici

J.Z. vydává OBEC JEVANY. Černokostecká 49
281 66. Jevany. IČO 00235423, Tel.321678177
email. jevany.zpravodaj@seznam.cz, šéfredaktor
Honza Palička, RR R. Pačes, P. Jachek
Registrováno na MK ČR E 19929. Náklad 500 ks.
Uzávěrka příštího čísla 8.2.2015. NEPODEPSANÉ
PŘÍSPĚVKY SE NEOTISKUJÍ. Za obsah článků
odpovídají jejich autoři.

Obec Jevany stejně tak jako většina obcí se potýká se špatným technickým stavem místních komunikací. Rozpočet obce není bezedný, tak se hledá, kde se dá. V letošním roce se podařilo získat dotaci z Programu rozvoje venkova a v ulici Jižní je na první pohled vidět změna. Zmizely 35 let staré panely, na novém kameninovém podloží je nový asfaltový povrch, jsou osazeny kanalizační armatury, do komunikace bylo položeno nové odvodňovací potrubí výměnou za nedostatečně fungující betonovou kanalizaci a je osazena krajnicí.

Na otázku, proč právě tato komunikace získala prioritu, odpovídá starosta obce: "Tato akce byla plánovaná již delší dobu. Místní obyvatelé měli od kolaudace svých domů příslibu obnovu komunikace, ale 35 let uběhlo jako voda a peněz se pořád nedostává...". Obci se podařilo vybudovat i novou mateřskou školku a ulice Jižní je jednou z přístupových komunikací ke školce. „Komunikace opravujeme průběžně, jak nám finanční prostředky dovolí. Po ulici Jižní chodí rodiče i děti do mateřské školy, pro lidi z této lokality je to přístupová komunikace k poště, autobusové zastávce a obchodu,“ dodává starosta.

Jevany jako jiné obce se snaží využít tolik očekávané evropské peníze, pořád je co opravovat a zlepšovat.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova. Investice do venkovských oblastí.

JEVANSKÁ INFOLINKA byla spuštěna 17.9.14, tedy o 8 dní později než jsme psali v minulém vydání zpravodaje. Příčinou bylo opožděné doručení SIM karty Obecnímu úřadu. Pokud jste se registrovali mezi dny 9.- 17. září, tak registraci opakujte a to zasláním SMS zprávy ve tvaru : JI na tel. číslo 778066070.

K dnešnímu dni (6.12.14) je 104 registrovaných čísel. Ne všechna nám však zprávu odeslala a přesto jim informační SMS zprávy chodí. Bylo několik případů, že někteří z vašich blízkých, či kamarádů využívajících infolinku, Vás v dobré víře zaregistrovali. Pokud tyto zprávy nechcete dostávat, není nic jednoduššího, než nám poslat sms zprávu s požadavkem o nezasílání zpráv. To samé udělejte při odjezdu do zahraničí, aby jste zbytečně neplatili za příchozí zprávy, jako už se jednou stalo. Do New Yorku dorazila zpráva „pytle ven“.

Důležitá informace je, že komunikace probíhá pouze pomocí SMS zpráv, a ta by neměla obsahovat komerční charakter, spíše užitečné info o dění v obci, pořádání společenských událostí, nebo třeba mimořádné situace, nalezení či ztráta domácího mazlíčka, atd.

Ji je tu pro VÁS

778 06 60 70

VÝBORY A KOMISE

FINANČNÍ VÝBOR :

PŘEDSEDKYNĚ : A. RAŠOVSKÁ
ČLENOVÉ : J. ŠVEJDA, P. JELÍNEK

KONTROLNÍ VÝBOR :

PŘEDSEDA : J. ŠVEJDA,
ČLENOVÉ : P. JELÍNEK, P. KRATOCHVÍLOVÁ

STAVEBNÍ KOMISE :

PŘEDSEDA : V. SVOBODA
ČLENOVÉ : J. POSPÍŠIL, N. TOMKOVÁ,
J. ŠVEJDA

SVOZ ODPADU

SVOZ POPELNIC PŘES SVÁTKY BUDE

24.12. 2014 A 31.12. 2014

VÝSLEDKY VOLEB

Ve volbách do zastupitelstva obce (městy, města, městské části, městského obvodu) .....
Jevany ..... Praha-východ .....
Okres .....
konaných ve dnech (dne) ..... 10.10. - 11.10.2014 ..... byly podle výsledků převzatých od okrskových volebních komisí sjelány výsledky voleb v obci.

Počet volebních okrsků	1
Počet okrskových volebních komisí, které předaly výsledek hlasování	1
Seznam čísel volebních okrsků, jejichž výsledky byly předány	1
Počet volebních obvodů	1
Celkový počet osob započítaných ve výpisech ze seznamu voličů a jejich dodatků	534
Celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	254
Celkový počet odevzdaných úředních obálek	254

NI Jména a příjmení zvolených členů zastupitelstva:
Pořadí zvolení Jméno a příjmení

	Věk	Pořadí na hl.	Počet hlasů
Volební strana č. 1 - TOP OB			
1. Václav Svoboda	57	1.	97
2. Alice Rašovská	31	5.	94
Volební strana č. 2 - Nezávislí kandidáti			
1. Jaroslav Švejda	64	1.	121
2. Petra Pokorná	63	4.	106
Volební strana č. 3 - Sdružení pro Jevany			
1. Jan Lahoda	48	1.	159
2. Petr Kameníček	62	2.	144
Volební strana č. 4 - Občanská demokratická strana			
1. Jan Stejskal	52	1.	145
2. Pavlína Kratochvílová	41	2.	130
3. Petr Jelínek	32	4.	120

NI Jména a příjmení náhradníků:
Pořadí náhradníka Jméno a příjmení

	Věk	Pořadí na hl.	Počet hlasů
Volební strana č. 1 - TOP OB			
1. Jan Palíčka	4	7.	93
2. Roman Trmal	28	2.	85
3. Petr Gruber	61	4.	61
4. Nikola Tomková	33	6.	75
5. Martina Jandlová	37	7.	42
6. Barbora Prokopová	35	8.	48
7. Jan Pastor	33	9.	52
Volební strana č. 2 - Nezávislí kandidáti			
1. Jan Šimon	41	2.	94
2. Josef Hadrilín	59	6.	92
3. Marcela Mrazová	49	3.	73

533378 - str.č. 1 - XV

Výsledky hlasování jednotlivců do obecního zastupitelstva

Jan LAHODA	159
Jan STEJSKAL	145
Petr KAMENÍČEK	144
Pavlína KRATOCHVÍLOVÁ	130
Jaroslav ŠVEJDA	121
Petr JELÍNEK	120
Petra POKORNÁ	106
Petr ČECHRÁK	102
Jan BUREŠ	99
Václav SVOBODA	97
Alice RAŠOVSKÁ	94
Jan ŠIMON	94
Jan PALÍČKA	93
Josef HEDRLÍN	92
Michaela PETRÁKOVÁ	90
Roman TRMAL	85
Hynek FABIÁN	81
Nikola TOMKOVÁ	75
Petr KUBAŠTA	74
Helena KOPECKÁ	74
Marcela MORAVCOVÁ	73
Markéta VÁVROVÁ	71
Martin SAIKZ	69
Jiřina MORAVCOVÁ	67
Petra KURKOVÁ	66
Dagmar ČERNÁ	66
Radek Jandl	62
Petr GRUBER	61
Jan KLOPERK	58
ANITA DAŘÍČKOVÁ	57
Marek ŽALUD	57
Jan PASTOR	52
Pavel SALÁK	49
Barbora PROKOPOVÁ	46
ZDENĚK POKORNÝ	44
Martina Jandlová	42

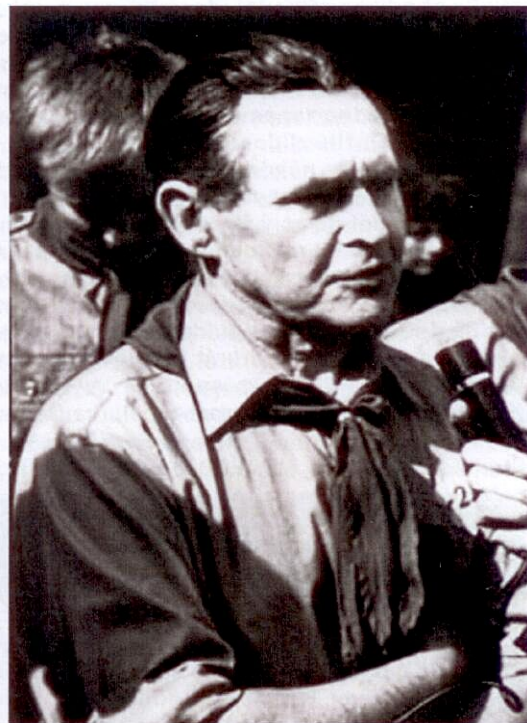
Dnes vám přinášíme jevanský příběh Jaroslava Foglara, který je spíše osobností Jevanska a Posázaví, než obce samé a vedle něho vzpomínku na velkého Jevaňáka Jiřího Štaidla. Zprvu se mi zdálo, že dnešní dvě osobnosti a jejich dílo není třeba nijak důkladně představovat, protože je každý zná. Když mi ale Lád'a Štaidl spolu s materiály k tomuto článku poslal i nedávno vyšlé trojalbum Karla Gotta s písněmi otextovanými Jiřím Štaidlem, byl jsem opravdu překvapený. Na albu je více než sedmdesát skvělých textů a to vůbec není vše, co pro Karla Gotta napsal. Další nejméně stovkou textů pomohl k popularitě i mnohým jiným, dnes slavným zpěvačkám a zpěvákům. Úctyhodné dílo tak brzy zesnulého umělce.

Jaroslav Foglar

Narodil se 6. července 1907 v Praze, zemřel 23. ledna 1999 v Praze

Autora Rychlých šípů a legendu českého skautství opravdu není třeba příliš představovat. Vystudoval obchodní školu, pracoval jako úředník, pedagogický pracovník, odpovědný redaktor časopisů Mladý hlasatel, Junák a Vpřed. Už ve třinácti letech mu vyšel první literární pokus, báseň Měsíční noci. Po celý život vedl skautské oddíly.

Jeho první setkání se skautingem bylo na popud bratra v roce 1920 v oddílu 48. klubu oldskautů Jestřábí. Odtud také dostal i svoji přezdívku Jestřáb, když vstoupil do 34. pražského oddílu Ohnivci. V roce 1925 poprvé zavítal do Sluneční zátoky na Sázavě a ten rok se jeho oddíl sloučil se slavnou Dvojkou pod názvem Hoši od Bobří řeky. Od té doby se Posázaví a tím také Jevansko stalo jeho krajem. Z jedné jeho výpravy k nám existuje roztomilý záznam. Bylo to v červnu 1929, kdy jela Dvojka na výpravu k Jevanským rybníkům, které, jak píše sám Jestřáb, tehdy ještě ležely v poměrně opuštěné krajině navštěvované hojně skauty a začínajícími trampy. Tady vyvrcholil vleklý spor mezi třemi dospívajícími chlapci Vilíkem Zachem, Mílou Nováčkem, Mojou Kalousem a vůdcem Jestřábem, který to popsal následně. „... Postavili jsme stany a večer udělali táborový oheň. Po jeho skončení odmítli vzbouřenci jít spát. Míla vytáhl karty !! Budou prý hrát ! To už bylo i na mou trpělivost a shovívavost příliš. Druhý den ráno jsem prohlásil, že členství Míly a Vilíka u nás končí a aby nás ihned opustili. Moju – kterého jsem neměl ještě za tak ztraceného – jsem vyzval, aby si vzpomněl na minulé tábory a aby se stal zase věrným členem oddílu. Ale on odešel s Vilíkem a Mílou, byl příliš v jejich vleku – a zlákali i Julu Mála, celkem dobrého, hodného hochu, kromě mne, posledního pamětníka Čyřiatřicítky. Po odchodu vzbouřenců jakoby nějaké slunce pohody se rozzářilo nad oddílem. Nejen zbytek jevanské výpravy, ale i všechny další podniky oddílu staly se radostné, v přátelství prožívané. Novější chlapci Mýval, Skukum, Nobile jakoby okřáli. Předtím mnoho radostného v oddíle neviděli. A dobrou pohodu zvyšoval ještě nyní Lád'a Velebil, který si získal rázem náklonnost všech...“. To byly požadavky na disciplínu, co říkáte?

R.Pačes

Jiří Štaidl

Narodil se 22. ledna 1943 v Praze a tragicky zahynul 9. října 1973 v Říčanech

V padesátých letech koupili rodiče společně s profesorem Šebkem, který mimochodem také rodil mého bráchu Jirku, Fantovu vilu v Jevanech. Jak už to ale bývá, spoluvlastnictví zřídka kdy přežije jednu generaci. Táta jednoho dne náš podíl prodal a skončilo i dlouholeté přátelství. My s bráchou jsme to nesli těžce, protože s nemovitostí jsme přišli o Vaška Šebka, Jirku a Járu Niklasovi, Jardu Padevěta, Leo Bíma, Ludvu Čechila, Otíka Wachsmanna, Honzu Lenka a Lád'u Pačesa, bezvadné kluky, bez nichž jsme si víkendy a prázdniny nedovedli představit. Po osmašedesátém roce mě upozornil známý, že se bude prodávat Pazeltova vila, která patřila Karle Jelínkové, matce bývalé manekýny Hany Pezeltové. Tenhle dům u Jevanského rybníka jsme znali velmi dobře, protože hned vedle něho, po rozchodu s Šebkem, táta vybudoval chatičku ze starého kuželníku. Aby měl z čeho budovat, museli jsme s Jirkou a bratrance Michalem o prázdninách otloukat maltu z použitých cihel, za což jsme pobírali odměnu odpovídající výši vstupného do místního kina. Při téhle otročině jsme vrhali mlsné pohledy na sousední vilu a krásné vnučky paní Jelínkové, které se v plavkách proháněly po zahradě.

pokrač. str. 4

pokrač. ze str. 3 Do jevanských heroických časů, kdy už jsme bydleli ve vile u rybníka, neodmyslitelně patřil také Jiří Sovák, který měl v mimořádné oblíbě mého brácha, a k mé pramalé radosti spolu často hýřili i u nás doma. Když oba Jirkové zjistili, že můj vztah k alkoholu, jako k prostředku proměňujícím lidi ve zvířata, je negativní, plánovali pitky na dny, kdy jsem byl na zájezdě. Ti dva dokázali zpít do nemoty i lékaře, kterého si pozvali, aby, jak řekl Sovák: „Je z toho chlastu dostal.“ Nebohého doktora pak Sovča nad ránem vystrčil na zahradu se slovy: „Přeci to zvíře vožralý tady nenecháme ležet. Víš, jak by se na nás ráno Ládiček zlobil?“

Brácha Jirka byl pověstný tím, že kvůli radovánkám odkládal práci na poslední chvíli, takže se stávalo, že do nahrávacího studia chodil se základní ideou, kterou zveršoval až na místě. Jelikož jsem s bráchou bydlel pod jednou střechou, měl jsem možnost pozorovat, jak záviděním snadno tvoří.

Neomylně a rychle uměl najít správné místo v muzice, na které ušil snadno zapamatovatelný slogan, co dával písničce šanci na okamžité zlidovění.

Když se řekne, že někdo dostal třicet let, každý si představí zoufale dlouhou dobu strávenou za mřížemi. Dostane-li ale někdo třicet let na celý život, pak je to doba nestydatě krátká. Než se Jirka stačil rozkoukat, měl ho polovinu za sebou, a odečtu-li roky, co strávil s kamarády v barech a na večírcích, pak měl na tvorbu zatraceně málo času. Přesto stačil napsat hodně dobrých textů, povídek, scénářů a knihu Říkám to písni, ale stihnul se i párkrát bezhlavě zamilovat. Zpěvačku i úspěšnou malířku, krásnou a sympatickou Vlastu Kahovcovou, vystřídala krasobruslařka Hanka Mašková.

Jirka jí předvedl život, v němž se nevstává ve čtyři ráno na trénink, nýbrž se chodí domů z flámů, plných zážitků a pozoruhodných lidí. Hančiny rodiče i trenérka dělali všechno možné, aby jejich vztah narušili, ale nakonec se to povedlo Hance samotné, když se v dvaasedmdesátém roce zabila v autě. Ivana Zelníčková Trupková byla bráchova poslední velká inspirace, která s námi nějaký čas bydlela v Jevanech. Už tenkrát z ní bylo cítit, že je to děvče ctižádostivé, které má namířeno na větší vesnice. Na Jirkovi bylo vidět, že ji miluje, ale já jsem se nemohl zbavit dojmu, že po pintě whisky ji oslovoval Haničko.

Jirka mohl jít pěšky po pohodlné a bezpečné cestě, kterou nelemuje nic vzrušujícího, ale on raději zvolil rychlodráhu, i když dobře věděl, že jenom letmý pohled stranou opojnou jízdu ukončí.

Byl jeden z těch pohádkově krásných podzimních podvečerů, když jsem seděl v Jevanech na terase a střídavě klímbal nebo obdivoval barevný les Voděrák, který se nad rybníkem srdnatě šplhá do pěti set metrů. Nikdo nebyl doma a nikoho jsem nečekal, a proto se mi vůbec nechtělo jít otevřít, když někdo zazvonil. Vyzvánění ale dostalo naléhavý charakter a tak jsem neochotně zvedl sluchátko domácího telefonu, v němž jsem uslyšel vzlykající hlasy.

Je to recese anebo se k nám zase dobývají nějací magoři, říkal jsem si, leč v ten okamžik projel mým tělem elektrický náboj, který mi způsobil intenzivní bolest. Hnán neznámým pudem jsem utíkal před dům, kde jsem za vrátky spatřil svoje zhroutené rodiče, kteří mi přijeli oznámit, že se Jirka zabil v autě.

Ladislav Štáidl

Kapitoly z jevanské historie 16.část – Sousedské vazby obce

V této kapitole si vedle historie učiníme i drobný výlet do geografie a přiblížíme si naše sousední obce a jejich historické svazky s námi. Katastrálně sousedíme s šesti obcemi a možná ti, kteří nenahlédli do katastrálních map, budou překvapeni s kterými. Někdy se totiž pro svou blízkost a přímou dostupnost po silnici nebo lesní cestě za jevanské sousedy považují obce, které ale s námi společnou katastrální hranici nemají. Jsou to Louňovice, Svojetice, Habr, který je součástí Struhařova, nebo Hradec, který vlastně není obcí a skládá se z voděradských Haček a střimelické Propasti. Našimi pravými sousedy, se kterými také máme velmi rozsáhlé historické vazby, jsou Černé Voděrady, Konojedy, Kostelec nad Černými lesy, Kozojedy a Vyžlovka. Šestým sousedem, se kterým ovšem nemáme skoro žádné současné ani historické návaznosti jsou Štíhlíce. Kdo nevěří necht' nahlédne do katastru, kde možná zjistí i další překvapivé informace.

Asi nejtěsnější vztahy mají dnes Jevany se svým, dalo by se říci dvojčetem, tedy s Vyžlovkou. Dokonalá vzájemná znalost, podobná historie, podobná velikost, podobné problémy, podobná specifika oproti ostatním obcím. Už snad dvě století se v těsné blízkosti Jevany a Vyžlovka rozvíjejí prakticky stejným způsobem. Obě původně malé velmi chudé vesničky ale až do 19. století příliš společného neměly. Předchůdce Jevan, středověké Aldašinsko, bylo poměrně svébytné a uzavřené a vazby mělo spíše na jih a jihovýchod, tedy na Konojedy a Posázaví. Oproti tomu Vyžlovka byla součástí farnosti sv. Martina v Kozojedech s návazností na Českobrodsko a přes hrad Šember na Klášterní Skalici a Kouřim. Společná tak byla pouze pojítka obou oblastí s Kostelcem a pak ještě prastará vesnice Spálenka, nazývaná

dnes také Vyžlovka ve Spáleném. Ta ovšem zanikla někdy v době, kdy se o Jevanech a Vyžlovce teprve začínají psát první zprávy. Proč území této vesnice, jasně příslušející ke kozojedské farnosti, připadlo z valné části k Jevanům a katastrálně tak přestala Vyžlovka sousedit s Kozojedami, není jasné.

Z doby třicetileté války víme o tom, že Jevany patřily nějaký čas pod vytvořené rozsáhlé rychtářství s rychtou na Vyžlovce. V dalších obdobích si obě osady žily svým životem v rámci černokosteleckého panství. Farní a matriční záležitosti vyřizovali Vyžlováci v Kozojedech, Jevanáci v Konojedech, později oba v Kostelci. Do školy se po zavedení povinné docházky chodilo z obou vsí do Kozojed. Po roce 1848 obě obce ztratily samostatnost, Jevany připadly pod Černé Voděrady, Vyžlovka pod Louňovice. Po opětovném osamostatnění nabyla Vyžlovka díky nové škole na významu. Spory o školu myslím odstartovaly pozdější letitou řevnivost a rivalitu. I když vnější pozorovatel ji už asi neregistruje, v některých lidech přetrvává dodnes.

Za první republiky získaly obě, dosud běžné vesnice, rekreační charakter a také vazbu na Prahu. Tehdy proběhla značná výstavba, která zejména zástavbou jevanské Dubiny v podstatě obce propojila. V roce 1960, kdy byly Jevany i Vyžlovka dopravně i sociálně orientované na Prahu - východ, společně marně protestovaly proti začlenění do kolínského okresu. V té době měly obě obce společnou jevanskou poštu, jevanský matriční úřad, obě školy úzce spolupracovaly, jevanské i vyžlovské lesy a rybníky obhospodařoval jeden podnik, stejně jako pole jedno JZD. Tato propojenost vedla v roce 1976 kolínského okresního funkcionáře a úředníky, neznalé vzájemné jevansko-vyžlovské rivality,

pokrač.str. 5

dokonč. ze str. 4 k úmyslu obce sloučit. Na obou stranách to vyvolalo obrovský odpor, ale paradoxně to vedlo k jistému sblížení občanů v boji proti společnému nepříteli v Kolíně a započalo cestu k dnešním přátelským vztahům.

Velmi úzké a letité spojení je také mezi Jevanami a Černými Voděrady. Tato obec má z celého našeho okolí největší katastr a nejstarší doložený původ. Zatímco o Jevanech, Vyžlovce, Kostelci a ostatních je první písemná zmínka z roku 1344, o vsi Voděrady jsou zprávy už z roku 1088 a doložena je listinou z roku 1291. Pojitka s Černými Voděrady dopátráme už v nejstarších dobách, i když tehdy patřily k panství ratajskému, kdežto část jevanských osad k černokosteckému a část ke zlenickému panství. Už v nejstarších urbářích lze podle jmen a přídomků nalézt příbuzenské svazky mezi Jevanskými a Voděradskými. Spojovacím článkem jsou také Penčice, kam se jezdilo z obou vsí do mlýna a v některých obdobích byla tato osada evidována jako aldašinská, později jevanská, jindy zas jako voděradská. O tom, že v období od roku 1850 do roku 1888 byly Jevany součástí obce Černé Voděrady již bylo psáno.

Ve dvacátém století pak sloužila Jevanská pošta i pro Voděrady. V šedesátých a sedmdesátých letech chodily voděradské děti do jevanské školy. Podobně jako Vyžlovka i Černé Voděrady mají dodnes matriku v Jevanech a mezi oběma obcemi je i řada dalších současných vazeb a styků. Na rozdíl od vztahů s Vyžlovkou, které byly v některých historických obdobích velmi vypjaté až nepřátelské, jsou vztahy s Černými Voděrady tradičně velmi přátelské. Ani ve vzpomínkách pamětníků ani v historických dokumentech nenarazíte, snad kromě velmi umírněné snahy Jevanů o osamostatnění před rokem 1888, na nějaké doklady nesvárů či sporů.

Dlouhá je i spojitost Jevan s Kostelcem nad Černými lesy, který býval sídlem panství a později soudním i politickým okresem. V počátcích černokosteckého panství k němu ale většina aldašinských osad nepatřila. Příslušnost k panství nebo vlastnictví vesnic se v těch dobách dost měnila. Například Aldašín, Cukmantl a další vsi patřily k panství zlenickému, Jevany k černokosteckému a Bohumil vlastnil nějaký čas jistý Sobek ze Šembery. Až koncem 15. století skoupil Michal Slavata mnohé statky a připojil je ke kosteleckému panství. V roce 1490 koupil Cukmantl a v roce 1498 Aldašín a Bohumil a od toho roku až dodnes jsou celé Jevany navázány na Kostelec a Černokostecko.

Právě proto, že byl Kostelec dlouhý období centrem místní oblasti a hlavně sídlem správních úřadů, byl a myslím dodnes je vztah k němu v okolních obcích včetně Jevan poměrně komplikovaný. Jevanáci v něm viděli místo, kam se chodí k soudu, na policii, platit daň, prosit o povolení a podobně. Později byl Kostelec chápán jako prodloužená

ruka Kolína, o jehož neoblíbenosti už byla zmínka. Na popularitě Kostelci nepřidal ani pobyt sovětských vojsk, za který ovšem nebohé město nemohlo. Rovněž naopak vztah mnoha Kosteláků k Jevanům byl často odtažitý, až s jakýmsi pocitem nadřazenosti. Komplikovanost vzájemných vztahů dokládá mnoho historických záznamů. Z jevanské kroniky jsem vybral jeden celkem zábavný, který vypovídá i o dobových vztazích s Vyžlovkou. I v pozdějších letech, kdy Kostelec začal ztrácet na významu a Jevany naopak získávaly renomé, nevedly tyto změny k vzájemnému sblížení. Nejen moje generace si jistě bude ze školních let pamatovat podobné výroky kosteleckých učitelů na adresu Jevan a také Vyžlovky: „popražštělé vesnice co si myslí, že jsou něco lepšího“, nebo: „jen jevanští a vyžlovští chuligáni načichli rekreačním ruchem nosí texasky a dlouhé vlasy“.

I když dosud nebyly některé kompetence z Kostelce vráceny zpět do Jevan nebo postoupeny říčanskému okresu, jsou dnešní vztahy myslím rovnocenné a korektní. My v Jevanech už nemáme mindrák z toho, že v něčem dál podléháme kosteleckým úředníkům a v Kostelci si zas už zvykli na sousedství s obecně známou obcí a už jim nevdají, když ve snaze upřesnit o který z řady Kostelců se jedná, občas někdo napíše Kostelec u Jevan.

Přestože dnes jsou styky mezi Jevanými a Konojedými poměrně malé a i oficiální vazby obou obcí jsou minimální, byly pro nás v historii Konojedy velmi významnou obcí.

Stejně jako Aldašínsko patřily léta ke zlenickému panství, které dokonce Kuneš z Konojed a jeho sestra Běta v patnáctém století vlastnili. Jejich konojedská tvrz a tedy celá obec tak byly na čas centrem celého panství. Od husitských válek až po třicetiletou válku patřila celá původní aldašinská farnost pod konojedskou faru. To znamenalo, že většina důležitých úředních záležitostí, které tehdejší člověk obstarával, jako byly křty, sňatky, pohřby a podobně, se vyřizovaly v Konojedech. Vazby obou obcí zůstávaly i v pozdějších dobách. Z devatenáctého století máme například záznamy o tom, že do konojedské školy chodily i některé jevanské děti, přestože Jevany příslušely školou do Kozojed. Pevné spojení bylo stále na církevní bázi, do Konojed se chodilo do kostela, když už na Aldašíně nebyly pravidelné mše. Naopak z Konojed přicházela na Aldašín o poutích největší procesí. Z Jevan do Konojed a opačně se také chodilo na tancovačky a na námluvy. Dnes ovšem, dříve tak využívaná přímá cesta přes Aldašín a údolí Bohumilského potoka, není příliš frekventovaná a díky oboře je i složitější. Náš další souseď Kozojedy má nejen podobné jméno jako předešle uvedené Konojedy, ale i vývoj jeho vztahů s Jevanami má podobnou tendenci. I když oproti Konojedům jsou přece jenom dnešní vztahy s Kozojedami o něco aktivnější, dřívější úrovni se ale neblíží. Jak už bylo uvedeno, ve středověku byly Kozojedy farní obcí a se svými přífařenými osadami tvořily podobný celek jako Aldašínsko a vzájemné kontakty mezi nimi nebyly velké. Až v pozdějších dobách a zejména po takzvaném příškolení Jevan do Kozojed došlo k obratu. Zejména v předminulém a i minulém století se podobně jako do Konojed a do Černých Voděrad chodilo i do Kozojed velmi často na tancovačky. Jak píše pan řídící Čekal ve svých záznamech: „vzájemné ženění a vdávání bylo ze sousedních obcí nejčastější s Kozojedskými“. Za první republiky a za války se v Jevanech i Kozojedech hrál na velmi slušné úrovni hokej, kterému aktivně fandily celé vesnice. Když došlo k fanouškovské bitce, účastnily se jí na obou stranách prý i staré babky. Na čas se pak zakalily jinak vcelku korektní vztahy mezi oběma vesnicemi.

R.Pačes-Salátník, srpen 2014

*Městani Kostelci shlédli na
příjezď papadobou chudou, nisku jako ma pod-
jadnou. Wlavenk shlédijet dírval s Kostelci, klevi
by součily odát se za jevanské mládenec, bylo pa
skrovnu. Také s blížki Vyžlovky nebylo odapobí
ženění a vdávání velki, goněmadě vyžlovské
školováci lémě jevanákum smonořovali, abg
jím odváděli nevěstg s obce nebo se mohli př-
konit či přivdat k nim. Docházelo př v lombo
směm k protgčkám i bítčkám.*

Stručná historie stavebního vývoje kostela sv. Jiří v Aldašíně

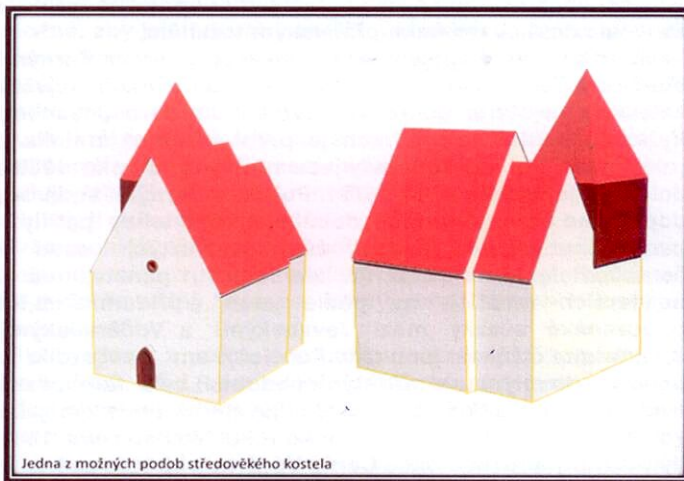
V soupisu památek historických a uměleckých v politickém okresu Českobrodském (1907) najdeme o Aldašíně tuto zmínku: „Filiální kostel sv. Jiří stojí o samotě v lese u Jevan; býval ve XIV. stol. farním. Nynější prosté barokní staveníčko nepravidelného obdélníkového půdorysu pochází z r. 1729; nízká hranolovitá věž v průčelí přistavěna byla roku 1771....“ Historie kostela by se dala rozdělit na 4 základní fáze - gotický kostel, barokní kostel, přistavení věže a úpravy na počátku 20. století (za pátou etapu můžeme považovat současné opravy a úpravy kostela).

V průběhu třicetileté války byl původní gotický kostel vážně poškozen (1645). Kostel po zničení vesnice chátral a postupně zarůstal lesem. Pro svoji zajímavou polohu, která lákala poutníky, se stal poutním místem. Z tohoto důvodu se v roce 1729 černokostecký farář Antonín Nepauer zasloužil o barokní obnovu kostela. Stavba byla financována Marií Terezií Savojskou (1694 - 1772), od roku 1712 majitelkou Černokosteckého panství. Je velmi pravděpodobné, že již před touto znovuvýstavbou zde proběhly určité stavební úpravy, aby mohlo poutní místo sloužit svému účelu. Původně byl kostel zasvěcen jako hlavnímu patronu sv. Jiří a pravděpodobně po barokní obnově byl zasvěcen také sv. Bartoloměji jako druhému patronu. Kostely se po velkých přestavbách musí znovu světit a není neobvyklé, že jsou zasvěceny novému "modernějšímu" patronu.

V druhé polovině 18. století byla k východnímu průčelí přistavěna věž. Další doložená přestavba kostela pochází z první dekády 20. století. Z této doby zde nalezneme kůr a nový vstup do sakristie. Ve třicátých letech pak byla provedena další oprava a zejména kompletní výměna šindelové střešní krytiny za eternitovou na chrámové lodi a za plechovou na věži. Opravy z konce 20. a začátku našeho století byly většinou drobné, pouze výměna eternitové krytiny za tašky stojí z hlediska stavebně historického za zmínku.

DÍKY ZA BETLÉM

Obecní úřad děkuje touto cestou panu Danielu Dvořákovi a jeho rodině za velkorysý darování renesančního betlému, který byl umístěn u zvoničky na návsi Jevan. Doufáme, že betlém příjemní a ozdobí vánoční čas v naší obci. Ještě jednou veliký dík panu Dvořákovi. Za obecní úřad Václav Svoboda.

Poděkování:

Na závěr tohoto článku bych chtěl poděkovat panu Pačesovi a panu faráři Liznerovi za zpřístupnění kostela a za vstřícnost a nápomoc při bádání. Rovněž také děkuji paní Ing. arch. Mileně Hauserové, CSc. za seznámení s krajinou Jevanska a Černokostecka a za odborný dohled nad prací.

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych za celou naši kandidátku TOP09-Spolčně pro Jevany poděkovat všem, kteří nám dali hlas. Z našich kandidátů získali zastupitelský mandát Alice Rašovská a lídr naší kandidátky Václav Svoboda, který se stal místostarostou. Nejen naši zvolení zastupitelé, ale i všichni ostatní naši kandidáti jsou si vědomi, že práce pro Jevany tímto teprve začíná a budeme se snažit, aby došlo k naplnění co nejvíce bodů z našeho volebního programu a aby všichni z nás svými znalostmi a schopnostmi byli schopni obci pomoci. Těšíme se na rozumnou a přínosnou spolupráci se všemi ostatními členy zastupitelstva, z nichž momentálně máme největší programové shody se zastupiteli ODS. To však neznamená, že nebudeme vždy otevření konstruktivnímu dialogu se všemi zastupiteli i občany. Děkujeme za Vaši důvěru a neváhejte se na nás obrátit, jen tak totiž dostojíme názvu naší kandidátky – Společně pro Jevany.

Za TOP09-Spolčně pro Jevany

Jan Palička

NÁZEV NOVÉ ULICE

Před časem jsme ve Zpravodaji vyzývali k anketě o názvu nové ulice a vlastně jsme vám na našich stránkách dosud neoznámili její výsledky. Mnoho lidí se jí neúčastnilo, ale přece jen nějaké návrhy přišly. Celá řada různých návrhů pak padala jen tak ústně, hlavně před krámem a v hospodě. Vedle návrhů vycházejících z pomístních jmen jako Nad Prúhonem, nebo Pod Pláňaty, přišly návrhy jako Polní, nebo Karla Svobody. Objevily se ale také návrhy myšlené nepříliš vážně jako Cimmanova, nebo Kateřiny Sivekové Křížákové. Jak už asi víte, obecní zastupitelstvo rozhodlo podle nejčastějšího návrhu a to POD PLÁŇATY. Tento název odráží skutečné místní pojmenování. Tato ulice spojuje Černokosteckou a Jana Špáty. Kousek nad ní, tam, kde na Černokosteckou vyústí cesta prodlužující ulici Jana Špáty, se odedávna říká U Pláňat. Je to podle planých jabloní, které tu rostly.

R.Pačes

Jevany v písních (a básních)

V minulém čísle Honza Palička uvedl některé písně a popěvky, které se zmiňují o Jevanech. Už jsem mu nestihl připomenout, že i další náš souseď, totiž Meko Žbirka, si v jedné své písni stěžuje, že už ho nebaví cestování mezi světovými metropolemi. Jmenovitě: „New York, Tokio, Jevany....“.

Já jsem ovšem zase kdysi kdesi objevil jednu báseň o naší obci. Jmenuje se přímo Jevany a je od jistého slezského barda jménem Przeczek. Bohužel nevím, který z převážně polsky píšících básníků to byl, zda otec Wilhelm nebo jeho syn Lech, ani co měl s Jevanami společného, nicméně vám ukážku z této básně (které přiznám se, moc nerozumím) pro zajímavost předkládám.

Jevany, Jevany, Jevany

Erichu Sojkovi

Zima vysedává bílou polopravdu
o zemi medem a mlékem oplývající
Dokonce rybníky v brýlích mrazu
nedohlédnou na bahnitě dno
Lesnatost kráčí na bidlech
do dolin v krajině a obraze
Avšak ten sníh není reklama

Opuštíme středisko zimy a polostínu
rozpadlých chaloupek
Jedeme k hlavnímu městu
Za námi zůstaly vzpomínky a nehybnost
Jevany Jevany Jevany
odřené stěny a pisklavé chrchlání
v potrubí
ústředního topení

Krajina jiná než mé rodné hrby
kde je dokonce mráz konkrétnější
a bližší vystydým
srdcím

R.Pačes

Volby a Zpravodaj

Mimo minulého úvodníku jsme se ve Zpravodaji nijak nevěnovali letošním volbám ani volebním uskupením. Stejně tak naopak si našeho Zpravodaje, až na malou výjimku, nevšímal volební uskupení ve své kampani. Doufejme, že se nejednalo o naprostý nezáměr a kandidáti jen nepovažovali místní časopis za téma a že i nové zastupitelstvo ho bude chtít vydávat. Myslím, že by ho nejen měli chtít vydávat, ale také ho využívat k informování občanů a zpětně, v rubrice názory, hledat jejich podněty. Chce to ale jmenovat konkrétní zástupce buď přímo do redakční rady, nebo jako její spolupracovníky, kteří se budou starat o předávání informací ze zastupitelstva na stránky Zpravodaje. Chtěl bych vzít za slovo sdružení TOP, které bylo tou výjimkou a ve svém programu slíbilo, že: „se bude ve zpravodaji vedle historie obce informovat veřejnost o dění na obecním zastupitelstvu, jeho záměrech, jednáních a problémech“. Děkuji jim za příslib změny, ale raději si počkám. V minulém volebním období, jak si jistě milí čtenáři Zpravodaje vzpomínáte, vám toho toto sdružení moc o dění na zastupitelstvu nenapsalo, přestože mělo tři zastupitele a šéfredaktora časopisu.

R.Pačes

Jevanský Železnák (fotoreportáž)

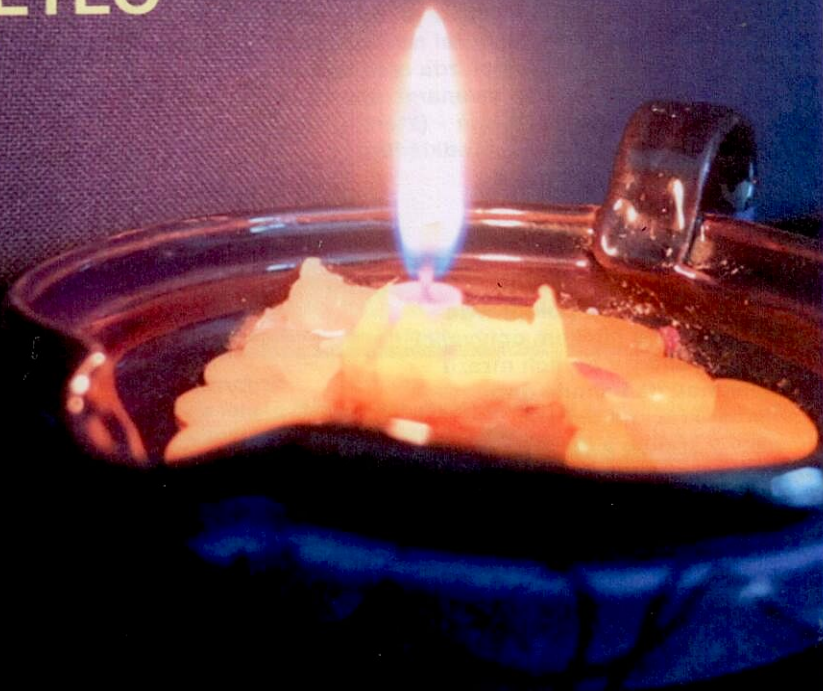
SKAUTI A SKAUTKY VÁM PŘINÁŠEJÍ
BETLÉMSKÉ SVĚTLO

AŽ PROZÁŘÍ NEJEN VÁŠ DOMOV

JEVANY - U ZVONIČKY
24.12.2014 14-15 hod

info: Michaela Kuželová 606 425 246

SKAUTSKÉ STŘEDISKO DATEL
KOSTELEČ NAD ČERNÝMI LESY
www.skaut-kostelec.cz

mok 2014

TRADIČNÍ RYBOVA MŠE

NA
ALDAŠINĚ

25.12. od 18 hod.